HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ומה חשחן. כלומר כל מה שמפליס הכהנים תנו להם מעלי: **מטונך.** ממשלך שנאת עליהו להשיבנו אני משיבך תשובה לאחר מה כתוב כה די להון מהקרבין וגו' ומעלין נחיי מלכא למדע שלא נשם שמים עשה כי אם להשלמתו: **שרי זה לזיק גמור.** אם רגיל בכך: **לאן כישרלא.** שלבו לשמים ואם מריעין לו בחייו אינו קורא לו אגר אלא תולה היסורין בעונו שבל עובד וכוכבים אם אין מעיזין לו כגמולו קורא אגר: **נדכין די אחן גגל.** כתב שלשה בית עזרא כתוב בו שורות של אבני שיש שלא בחומות הבית והרציפי של עץ: **ללנשף.** למשכב. וכני נם הוזכרו על כך[ה] שנאמר (בראשית 3) והיו לבשר אחד ילמו בחמה ויהי ועוף שמיון נעשין בשר אחד שאין יולדין מן המלח: **נגוס מלכיס ניקרוניך.** מיקרוס[ו] מותך לעתיד לבא: **נעולם שגל.** העלמת מלכתם היה: **ורכה כר נימא.** להאי שגל לכתה גמרא גמר לה מדיניה דלבשתא הוא: **עד לסף ללרין מחה.** תנו להם לבוני הבית: **רגל שנו ר"ה לרגלים.** רגל שהוא בחדש הנכנס בחאד בניסן הוא ראש השנה לרגלים: **נפקו מינה.** להאי ר"ה: **לעניו נדר.** שהוא מוזכר בכל תאחר ותלה הכתוב לימורו שלשה רגלים ושמועה[ו] מתניתין שאינו עובר עד שיהא פסח ראשון לשלשתן שאם עברו עליו שלא כסדרן אינו עובר: **אחד הגודר.** האומר למי עלי שאמין אומו כעבד: **ואחד המקדיש.** דבר לבדק הבית: **ואחד המעריך.** שאמר ערכי עלי שהערך קונה בתורה כפי שניו: **פעמיס שלשה.** פעמיס שהוא בכל תאחר בשלשה רגלים: **פעמיס חמשה.** דבעינן כסדרן: **חייבי הדמין.** אמר למי עלי: **והחרמין.** תרמי גדוש: **נכור ומעבר.** מעבר בהמה: מכדי

בשביל שיחיו בני. והא תנן פרק קמא דמסכת שבועות (מ"ג) על מהיו בעבדים המשמשין את הרבים על מנת לקבל פרס

[י] היינו בשומות[ט] העולם שמוחיין על הרשעונות:

ונדבך די אע. הלי קרא במגילת כורש הרשעון כתיב כדאיתא בספר עזרא כשנה לבישן לנקר ולחפש בכתיב (עזרא ו) בשנין לבישן מלכא שם טעם ונקרו בנדא בספרין די גזזיא ומכל מקום כיון דעל פי אותה מגילה נזה לבעות לייך מינה שפיר להחמין ומיהו קשיא לעיל מינה דבתחילת מלכות אחשורוש כתבו שטנה וכתיב בשדין בשדין לבישן לבישן לבישן